

Ársfundur Sjúkrahússins á Akureyri 2019 Ávarp heilbrigðisráðherra

Sælir góðir gestir, ánægjulegt að hitta ykkur hér.

Ég vil byrja á að óska ykkur til hamingju með vottanirnar nýjustu þar sem Sjúkrahúsið á Akureyri er fyrst heilbrigðisstofnana hér á landi til að hljóta ISO-vottun og það til viðbótar gæðavottunarinnar sem það hlaut fyrst árið 2015.

Eins og fram kom í tilkynningu sjúkrahússins um málið lýtur vottunin og sú vinna sem henni tengist að markvissari vinnuferlum, auknu öryggi sjúklinga og starfsmanna auk þess að tryggja stöðugar umbætur, sem leiðir af sér skilvirkari þjónustu.

Það er sóknarhugur í stjórnendum og öðru starfsfólki hér. Það sýnir sig í þessum góða árangri og það er alveg ljóst að til að slíkur árangur náist þarf trausta forystu, samhent starfsfólk, skýra verkferla og opinn huga fyrir nýjungum og bættu skipulagi við veitingu heilbrigðisþjónustu.

Þetta tengist tvímælalaust þeirri óvæntu gleðifrétt sem sjúkrahúsið kom með, mitt inn í neikvæða umræðu um biðlista í heilbrigðiskerfinu, og lýsti þeim árangri að biðtími eftir liðskiptaaðgerðum væri kominn niður fyrir 90 daga. Og raunar gott betur en það, því sjúkrahúsið hefur lýst því yfir að það geti annað töluvert fleiri aðgerðum en áætlað hafði verið.

Bætt þjónusta við krabbameinssjúklinga er líka eftirtektarverð þar sem endurskipulagning á göngudeildarþjónustunni, ásamt góðu samstarfi við Landspítalann hefur gert mögulegt að veita mjög sérhæfða þriðja stigs þjónustu fólki sem annars hefði þurft að sækja hana suður.

Samningur SAK. við Heilbrigðisstofnun Austurlands um þjónustu bæklunarlækna er enn eitt dæmi um framsækni sjúkrahússins og lýsir kostum þess að heilbrigðisstofnanir vinni saman.

Góðir gestir.

Það var von mín að geta í dag kynnt ykkur samþykka ályktun Alþingis um heilbrigðisstefnu til ársins 2030. Vegir Alþingis eru hins vegar órannsakanlegir þegar nálgast þinglok, en ég vænti þess að þingið ljúki umfjöllun sinni um þetta mikilvæga mál á allra næstu dögum.

Árum saman hefur verið rætt um æpandi skort á skýrri stefnu og sýn fyrir íslenska heilbrigðiskerfið. Það hefur með réttu verið kvartað yfir stefnuleysi, yfir ákvörðunum sem eru illa grundaðar og tilviljanakenndar eða taka sig beinlínis sjálfar, einnig yfir ákvörðunum sem ekki eru teknar og eðli málsins samkvæmt hefur verið kvartað yfir skorti á heildarsýn.

Ríkisendurskoðun hefur í flestum eða öllum skýrslum sínum sem varða heilbrigðiskerfið mörg undanfarin ár minnt á þá skyldu heilbrigðisráðherra að móta stefnu fyrir heilbrigðiskerfið.

Það blasti því við þegar ég varð heilbrigðisráðherra að setja stefnumótun fyrir heilbrigðiskerfið í algjöran forgang. Heilbrigðisstefnan mun endurspeglar framtíðarsýn og

áherslur í heilbrigðisþjónustunni til næstu 10 ára og vera stofnunum heilbrigðiskerfisins leiðarvísir. Við þurfum svo sannarlega á slíkum leiðarvísi að halda.

Heilbrigðismál og heilbrigðisþjónusta eru til umfjöllunar í fjölmiðlum og almennri umræðu nær alla daga og svo ég held ég ljúgi engu þótt ég segi að þessi mál séu rædd í þinginu oftar en flest ef ekki öll önnur málefni sem þar ber á góma.

Stöðug og mikil umræða um heilbrigðismál þarf ekki að koma á óvart. Til dæmis ef horft er til þess að útgjöld til heilbrigðismála nema ríflega 240 milljörðum króna á hverju ári sem er fjórðungur útgjalda ríkisins. Við ráðstöfun þeirra fjármuna þarf ríkið sem kaupandi heilbrigðisþjónustu að hafa skýra stefnu um hvaða þjónustu skuli kaupa og ráða ferðinni í þeim efnum.

Ég fjallaði um einmitt þetta í blaðagrein sem birtist í vikunni og það skýra hlutverk sem heilbrigðisráðherra hefur að lögum og felst í því að marka stefnu í heilbrigðismálum, forgangsraða verkefnum og tryggja fjármögnun þeirra.

Í grein minni færi ég rök fyrir því hve nauðsynlegt er að standa vörð um opinbera heilbrigðiskerfið til að tryggja gæði og öryggi heilbrigðisþjónustunnar, meðal annars til að koma í veg fyrir að hér verði til tvöfalt heilbrigðiskerfi með tilheyrandi skaða fyrir íslenskt samfélag.

Í opinberri umræðu undanfarið hefur því verið haldið nokkuð á lofti að rétta leiðin til að vinna bug á löngum biðlistum eftir tilteknum aðgerðum felist í því að semja við einkaaðila. Svona einfalt er þetta hins vegar ekki. Ég ætla alls ekki að útiloka að samningar við einkaaðila um heilbrigðisþjónustu geti átt rétt á sér, en við verðum að skoða þessi mál í samhengi.

Það er stefna mín og lögbundin skylda að stofna ekki til samninga um veitingu heilbrigðisþjónustu sem vega að stoðum hins opinbera þjónustukerfis. Í greinargerð með 40. grein laga um sjúkratryggingar nr. 112/2008 segir: „Þannig er ekki unnt að tína út ábatasömustu þjónustuþættina ef það þýðir að opinber stofnun missi hæfni til að veita þjónustu á hagkvæman og öruggan hátt.“

Góðir gestir.

Við sjáum það hér á Sjúkrahúsinu á Akureyri að það skilar árangri að styrkja stoðir hins opinbera heilbrigðiskerfis. Við sjáum líka að stofnanirnar eru sterkari saman og samvinna þeirra skilar árangri.

Enn og aftur – til hamingju með ykkar góða árangur og ég vænti áfram mikils og góðs samstarfs við áframhaldandi eflingu heilbrigðiskerfisins, með bættri þjónustu við alla sem á heilbrigðisþjónustu þurfa að halda.